

Särskilt yttrande av biskop emeritus Ragnar Persenius

Inför Överklagandenämnden har Ellen Jakobsson svarat på formella frågor ställda av hennes ombud om främst nattvarden som sakrament, instiftelsen av nattvarden och sin trohet mot kyrkohandboken. Svaren ger en delvis kompletterande bild av Ellen Jakobssons hållning. Det kvarstår dock en osäkerhet grundad i den diskrepans som föreligger mellan de formella svaren och det som framgår av domkapitlets utredning och övriga handlingar som lämnats in.

Osäkerheten koncentreras kring Ellen Jakobssons användning av uttryck som människoskapat. Det avgörande är att ”människoskapat” appliceras på Jesus som människa när han instiftar nattvarden. Det är dock Jesus som sann Gud och sann Människa som instiftar den. Det är han själv som ger sin kropp och sitt blod till lärjungarna och ger dem uppdraget att fortsätta med den handlingen. Att som Ellen Jakobsson använda det som står i Augsburgska bekännelsens artikel VII om ”nedärvda människobud” är direkt felaktigt eftersom det inte syftar på firandet av nattvarden i enlighet med Kristi instiftelse utan på diverse gudstjänstbruk. Som domkapitlet anför är nattvarden som sakrament förordnat av Gud enligt Augsburgska bekännelsens apologi artikel XIII. Sedan applicerar Ellen Jakobsson människoskapat på det hon benämner ritual, med vilket förmodligen avses kyrkans gudstjänstordningar. Men kyrkans firande av nattvarden är innehållsligt bestämt av hur Kristus gestaltade den första nattvarden i ord och handling, alltså är den riten normerande för kyrkan. I det avseendet är kyrkans firande inte människoskapat.

Mot bakgrund av det anförda finns ett behov av en fortsatt bearbetning inom ramen för den kontinuerliga tillsyn – inklusive råd, stöd och kontroll – som är biskopens ansvar.